тува [г]четиридесеть дни и четиридесеть нощи
дори до [д]Хоривъ гората Божия.
(9) И влѣзе тамъ въ пещера и насели се
тамъ; и, ето, *биде* слово Господне къмъ не-
го та му рече: Що правишь тукъ, Илие?
(10) А той рече: [е]Поревнувахъ много [ж]за
Господа Бога на силитѣ; защото Израилеви-
тѣ синове оставихѫ завѣтътъ ти, олтаритѣ
ти съборихѫ, и [з]пророцитѣ ти избихѫ съ
мечъ; и [и]останѫхъ азъ самъ, и искать жи-
вотътъ ми да го отнемѫтъ. (11) И рече: Из-
лѣзь та застани [і]на гората прѣдъ Господа.
И, ето, Господь минува, и [к]вѣтръ голѣмъ и
силенъ цѣпѣше горитѣ и стриваше скалитѣ
прѣдъ Господа; *и* Господь не бѣ въ вѣтъ-
тъ: и подиръ вѣтрътъ трусъ; Господь не
бѣ въ трусътъ: (12) и подиръ трусътъ огнь;
Господь не бѣ въ огнътъ: и подиръ огнътъ
тихъ и тънъкъ гласъ. (13) И като чу Илия,
[л]покри лицето си съ кожухътъ си та излѣзе
и застанѫ въ входътъ на пещерата. [м]И ето
гласъ къмъ него, и рече: Що правишь тукъ,
Илие? (14) [н]И рече: Поревнувахъ много за
Господа Бога на силитѣ; защото Израилеви-
тѣ синове оставихѫ завѣтътъ ти, олтаритѣ
ти съборихѫ, и пророцитѣ ти избихѫ съ
мечъ; и останѫхъ азъ самъ, и искать живо-
тътъ ми да го отнемѫтъ. (15) И рече му Го-
споде: Иди, върни се въ пѫтьтъ си къмъ
пустинята на Дамаскъ, и когато отидешь
[о]помажи Азаила за царь надъ Сирия; (16) а
[п]Иую Намессиевътъ синъ ще помажешь за
царь надъ Израиля; и [р]Елиссея Сафатовътъ
синъ, отъ Авелмеола, ще помажешь за про-
рокъ вмѣсто тебе. (17) И [с]ще бѫде щото
онозгози който се избави отъ мечътъ на А-
заила, ще *го* умьртви Иую; и онозгози кой-
то се избави отъ мечътъ на Иую, [т]ще го
умьртви Елиссей. (18) [у]Оставихъ обаче въ
Израиль седмь тисящи, всичкитѣ които не
сѫ прѣклонили колѣна Ваалу, и [ф]всяки уста
които не сѫ го цѣлунѫли.
(19) И тръгнѫ отъ тамъ та намѣри Елис-
сея Сафатовътъ синъ като орѣше *съ* двана-
десеть чифта волове прѣдъ себе си, и той
бѣ съ дванадесетийтъ; и минѫ Илия близу
край него та хвърли върхъ него кожухътъ
си. (20) А той остави воловетѣ та се завте-
че слѣдъ Илия и рече: [х]Пека цѣлунѫ, мо-
лѭ, отца си и майка си, и *тогазь* ще тѧ
послѣдвамъ. И рече му: Иди, върни се, за-
щото що тѝ сьмь направилъ? (21) И върнѫ
се отъ подиръ му та зѣ единъ чифтъ волове
и закла гѝ, и [ц]опече месото имъ съ орж-
дията на воловетѣ, и даде на людиетѣ, та
ядохѫ. Тогазь станѫ та отиде слѣдъ Илия,
и слугуваше му.

ГЛАВА 20.

Тогазь Венададъ Сирийский царь събра
всичката си сила; (а *имаше* съ него тридe-
сеть и два царие, и кони, и колесници;) и
възлѣзе та обсади Самария и ратуваше про-
тивъ нея. (2) И проводи вѣстители на Ахаа-
ва Израилевътъ царь въ градътъ и рече му:
Така говори Венададъ: (3) Среброто ти и
златото ти е мое; и женитѣ ти и краснитѣ
ти чада сѫ мои. (4) И отговори Израилевий
царь и рече: Споредъ словото ти, господа-
рю мой царю, твой сьмь азъ и всичко
каквото имамъ. (5) И дойдохѫ пакъ вѣстите-
литѣ та рекохѫ: Така говори Венададъ и
казва: Понеже испроводихъ къмъ тебе и рѣ-
кохъ: Среброто си, и златото си, и женитѣ
си, и чадата си ще дадешь менѣ, (6) но утрѣ,
около този часъ, ще пратѭ рабитѣ си
при тебе, и ще прѣдирятъ домътъ ти и до-
моветѣ на рабитѣ ти; и каквото е желателно
прѣдъ очитѣ ти ще турятъ въ рѫцѣтѣ
си и ще *го* земятъ. (7) Тогазь повикнѫ Из-
раилевий царь всичкитѣ старѣйшини на
мѣстото та рече: Размислѣте, молѭ, и вижд-
те че той зло иска; защото проводи до ме-
не за женитѣ ми, и за чадата ми, и за
среброто ми, и за златото ми, и не му от-
рѣкохъ *нищо*. (8) И рекохѫ му всичкитѣ
старѣйшини и всичкитѣ людие: Да не по-
слушашь, нито да склонишь. (9) За то рече
на Венададовитѣ вѣстители: Кажѣте на го-

а Виж. Исх. 34; 28. Втор. 9; 9, 18. Мат. 4; 2.
д Исх. 3; 1.
е Рим. 11; 3.
ж Числа 25; 11, 13. Псал. 69; 9.
з Гл. 18; 4.
и Гл. 18; 22. Рим. 11; 3.
і Исх. 24; 12.
к Иез. 1; 4. 37; 7.
л Виж. Исх. 3; 6. Иса. 6; 2.
м Ст. 9.
н Ст. 10.
о 4 Цар. 8; 12, 13.
п 4 Цар. 9; 1—3.
р Лука 4; 27.
с 4 Цар. 8; 12. 9; 14, и дрг. 10; 6, и дрг. 13; 3.
т Виж. Осия 6; 5.
у Рим. 11; 4.
ф Виж. Осия 13; 2.
х Мат. 8; 21, 22. Лука 9; 61, 62.
ц 2 Цар. 24; 22.
—